การบริหารเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูปฐมวัยด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เชิงรุกที่เน้นทักษะสมองจัดการชีวิตสู่ความสำเร็จ

Administrators in Era of Change to Early Childhood Teachers to Provide Active Learning Experience Focusing on Executive Functions to Achieve Early Childhood's Success

ดร.ฉัตรวิไล สุรินทร์ชมพู (Dr.Chatwilai Surinchompoo)[1*]

(Received: *October 3, 2023*; Revised: *November 29, 2023;* Accepted: *December 21, 2023*)

บทคัดย่อ

ผู้บริหารยุคการเปลี่ยนแปลงพัฒนาสมรรถนะครูปฐมวัย เพื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เชิงรุกเน้นทักษะสมองเพื่อจัดการชีวิตสู่ความสำเร็จสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นการบริหารสถานศึกษาปฐมวัยที่เน้นคุณภาพ หรือผลลัพธ์ที่เกิดกับเด็กปฐมวัยอย่างแท้จริง บนแนวทางการบริหารอย่างเป็นระบบที่ผู้บริหารมีขั้นตอนการบริหารเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูปฐมวัยให้บรรลุตามความสามารถที่แท้จริงบนพื้นฐานความต้องการ หรือพื้นฐานความสามารถที่ครูพร้อมที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองในขอบข่ายงานการบริหารบุคลากรที่ผู้บริหารมองเห็นศักยภาพที่แท้จริงของครูสอดคล้องกับนโยบายและแผนงานในหน้าที่ที่ปฏิบัติ ดังนี้ 1) การวิเคราะห์ความต้องการ 2) การออกแบบหลักสูตร 3) การดำเนินการพัฒนา 4) การนิเทศติดตามผล และ 5) การประเมินผลด้วยเทคนิควิธีและกระบวนการที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมสมรรถนะจำเป็นเบื้องต้นที่เหมาะสมแก่ครูปฐมวัยในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง ดังนี้ 1) สมรรถนะด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก 2) สมรรถนะด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 3) สมรรถนะด้านการปฏิสัมพันธ์เชิงบวก 4) สมรรถนะด้านการพัฒนาวิชาชีพ 5) สมรรถนะด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน 6) สมรรถนะด้านการวิเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนา และ 7) สมรรถนะด้านการบริการชุมชน ซึ่งมีเทคนิควิธีการพัฒนาสมรรถนะครูปฐมวัย 6 วิธี ดังนี้ 1) การประชุมเชิงปฏิบัติการ 2) การมีพี่เลี้ยงสอนงาน 3) การศึกษาดูงาน 4) การเรียนรู้ด้วยตนเอง 5) การเรียนรู้จากการปฏิบัติ และ 6) ชุมชนการเรียนรู้ ทางวิชาชีพ ดังนั้น จากระบบการบริหารบุคลากรของผู้บริหารที่เน้นการส่งเสริมและพัฒนาคุณลักษณะครูไปสู่การพัฒนาสมรรถนะครูจนเกิดเป็นทักษะด้านวิชาชีพครูเพื่อให้พร้อมกับการเป็นผู้นำทางวิชาชีพในการพัฒนาเด็กปฐมวัยในยุคการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ครูปฐมวัยจึงเป็นบุคคลสำคัญที่จะได้รับการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นในเบื้องต้น เพราะการปฏิบัติหน้าที่ครูปฐมวัยต้องอาศัยความสามารถ หรือสมรรถนะในการปฏิบัติงาน เป็นปัจจัยผลักดันให้ครูสร้างผลการปฏิบัติงานที่ดี เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่ตนเองรับผิดชอบโดยการพัฒนาสมรรถนะในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นงานในหน้าที่หลักของครูปฐมวัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนปฐมวัยได้เป็นอย่างดี หากผู้บริหารสถานศึกษาเล็งเห็นความสำคัญด้วยความเข้าใจ และมีความพร้อมที่จะพัฒนาครูปฐมวัยสู่การเปลี่ยนแปลง ทั้งระบบไปด้วยกัน การบริหารเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูปฐมวัยด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นทักษะสมองจัดการชีวิตสู่ความสำเร็จก็สามารถทำให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูปฐมวัย และเด็กปฐมวัยเกิดทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

[1]*Corresponding author: Chatwilaitukta@gmail.com*

**อาจารย์ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย*

**Lecturer, Faculty of Education, Loei Rajabhat University*

ABSTRACT

Administrators in the era of change develop the competencies of the early childhood teachers to provide an active learning experience focusing on executive functions for life management that reach the success for early childhood children. This is the management of early childhood educational institutions that emphasizes on quality or outcomes that actually occur to the early childhood. On a systematic management approach, administrators have management steps to develop early childhood teachers' competencies to achieve the policies and plans in their duties as follows, or the basic skills the teachers are ready to learn and develop themselves within the framework of personnel administration of which the administrators really recognize teachers' competencies consistent with working policies and plans as follows: 1) Needs analysis; 2) Curriculum design; 3) Development operations; 4) Follow-up supervision; and 5) Evaluation with appropriate techniques, methods, and processes to promote appropriate basic competencies for the early childhood students in the era of change, and these competencies include 1) promoting child development; 2) curriculum and learning management; 3) positive interaction; 4) professional development; 5) classroom management; 6) analysis and research and development; and 7) community servicing competencies. There are 6 techniques for developing early childhood teachers' competencies as follows: 1) doing workshops; 2) having mentors to give working advice; 3) field-trip study; 4) self-access learning; 5) learning from practice; and 6) professional learning communities. Consequently, according to the management system of the administrators in the era of change to the development of the early childhood teachers' competencies to be effective professional leaders in early childhood development, early childhood teachers are important people receive the initial development of necessary competencies since the performance of duties as an early childhood teachers require ability or performance in working as an effective factors that drive the teachers to have good performance to meet the working criteria of the responsible duties. If educational institution administrators realize the importance with understanding and are ready to develop early childhood teachers to change the entire system together, the administration to develop early childhood teachers' competencies in organizing active learning experiences that emphasize executive functions for life management towards the success of early childhood can enable school administrators, early childhood teachers, and early childhood children to develop lifelong learning skills effectively.

คำสำคัญ: ผู้บริหาร สมรรถนะ ครูปฐมวัย
Keywords: Administrators, Competencies, Early childhood teachers

บทนำ

ในยุคปัจจุบันนี้อยู่ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การเมืองการปกครอง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการสื่อสารต่างๆ ที่อยู่บนโลกไร้พรมแดนอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงไปมากน้อยเพียงใด “การศึกษา” ก็ยังเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ทุกยุคทุกสมัย แผนการพัฒนาประเทศ ที่กำหนดกรอบและแนวทางการพัฒนาให้หน่วยงานของรัฐทุกภาคส่วนต้องทำตาม เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์

ของประเทศไทยที่ว่า "ประเทศไทยมีความมั่นคงมั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยสรุปรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 และพระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2562 มาตรา 5 ได้ว่า เด็กปฐมวัยต้องมีพัฒนาการที่ดีรอบด้านทั้งทางร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย เพื่อให้เกิดทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สามารถเรียนรู้อย่างสอดคล้องกับหลักการพัฒนาศักยภาพของแต่ละบุคคลและความต้องการจำเป็นพิเศษพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต ดังที่นโยบายรัฐบาล และแผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษากำหนดกิจกรรมปฏิรูปประเทศที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ ในด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนสู่การเรียนรู้ฐานสมรรถนะเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 โดยกำหนดจุดเน้นของการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ในระดับปฐมวัยให้มุ่งส่งเสริมสถานศึกษาจัดประสบการณ์ การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทุกด้าน ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ จิตใจ และสังคมบ่มเพาะปลูกฝั่งวินัย คุณธรรมและค่านิยมที่ดี ด้วยความร่วมมือระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน และสถานศึกษา พัฒนาการคิดวิเคราะห์เชิงระบบลงมือปฏิบัติ (Enactive) ด้วยประสบการณ์ตามมุมต่าง ๆ เพื่อให้สัมพันธ์กับการเรียนรู้ของสมอง และจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาให้เห็นแบบอย่างของพฤติกรรมการดำเนินชีวิตที่ดีงาม [6] ซึ่งสะท้อนให้เห็นความสำคัญของการจัดการศึกษา โดยเฉพาะด้านการศึกษาปฐมวัยที่เป็นพื้นฐานหรือจุดเริ่มต้นของการศึกษาที่สอดคล้องกับการพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอนให้มีความสามารถจนเกิดเป็นทักษะด้านวิชาชีพของตนเองอย่างแท้จริง เพื่อจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาทุกด้านของเด็กปฐมวัยบนความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ของสมอง และสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้

การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเป็นรากฐานของการพัฒนาในทุกๆ ด้านของผู้เรียน จึงควรให้ความสำคัญกับครูปฐมวัย เพราะครูปฐมวัยจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยเป็นอย่างดี โดยยึดหลักอบรมเลี้ยงดูควบคู่กับการให้การศึกษา หน้าที่หลักของครูปฐมวัย คือการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ที่เน้นกิจกรรมโดยการบูรณาการให้มีความหลากหลาย เพื่อให้เด็กได้แสดงออก กล้าคิด กล้าตัดสินใจ และแก้ปัญหาด้วยตนเอง ซึ่งครูปฐมวัยยุคใหม่จึงไม่ใช่แค่ผู้เลี้ยงดู แต่ต้องเป็นครูปฐมวัยพันธุ์ใหม่ในยุคศตวรรษที่ 21 ที่รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และเน้นสมรรถนะของครูเพื่อเตรียมการด้านต่าง ๆ ให้พร้อมพัฒนาอยู่เสมอ ดังนั้นการปฏิบัติหน้าที่ครูปฐมวัยจึงต้องอาศัยความสามารถ หรือสมรรถนะในการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นปัจจัยผลักดันให้ครูสร้างผลการปฏิบัติงานที่ดี เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ในงานที่ตนเองรับผิดชอบ โดยการพัฒนาสมรรถนะในการจัดประสบการณ์เป็นงานในหน้าที่หลักของครูปฐมวัย โดยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้นั้นจะส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนปฐมวัยได้เป็นอย่างดี สมรรถนะด้านการจัดประสบการณ์ที่ครูปฐมวัยควรพัฒนา ได้แก่ การใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยอย่างผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจ การวิเคราะห์ผู้เรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนรายบุคคล การจัดประสบการณ์โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับสมอง การใช้สื่อเพื่อพัฒนาผู้เรียน การประเมินพัฒนาการผู้เรียนตามสภาพจริง การใช้ผลการประเมินเพื่อช่วยเหลือ ส่งเสริม พัฒนาผู้เรียน และการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป [2] ซึ่งบทบาทของครูปฐมวัยและวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นทักษะสมองเพื่อจัดการชีวิตสู่ความสำเร็จสำหรับเด็กปฐมวัย ควรจะมีคุณลักษณะสำคัญ ๆ คือมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับกระบวนการทำงานของสมอง รู้จักองค์ประกอบของทักษะสมอง และสามารถวิเคราะห์ ได้ว่าในกระบวนการเรียนรู้หรือพฤติกรรมของเด็กที่เกิดขึ้นนั้นกำลังพัฒนาทักษะสมองด้านใด รวมทั้งควรมีความใส่ใจ ไตร่ตรอง และมุ่งเป้าหมายสู่การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองการพัฒนาทักษะสมองให้กับเด็กได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนหมั่นตรวจสอบบทบาทของตัวเองว่าได้ให้โอกาสเด็กในการพัฒนาทักษะสมอง อย่างเต็มที่ หรือกลับเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทักษะของเด็กโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ [1]

ปัจจัยที่สำคัญต่อการส่งเสริมการจัดประสบการณ์ที่เน้นทักษะสมองเพื่อจัดการชีวิตสู่ความสำเร็จสำหรับเด็กปฐมวัยนั้นมีความสอดคล้องกับหลักการจัดประสบการณ์นั้นจะส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนปฐมวัย คือ การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะสมองสำหรับเด็กปฐมวัยนั้นสามารถจัดได้ทั้งในขณะอยู่ที่โรงเรียนและอยู่ที่บ้าน ซึ่งลักษณะของกิจกรรมที่จัดขึ้นนั้นควร

เป็นแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อให้เด็กได้ลงมือทำสิ่งต่าง ๆ ได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ในขณะทำกิจกรรมได้คิดอย่างอิสระ ได้ฝึกทักษะการสังเกต ตั้งคำถาม ค้นหาคำตอบที่ตนเองสงสัย ตัดสินใจ วางแผนแก้ปัญหาได้ทำงานกลุ่ม และงานเดี่ยว นำเสนอผลงานของตนเอง และมีความภาคภูมิใจต่อตนเอง มีกิจกรรมมากมายที่สามารถส่งเสริมทักษะสมอง เช่น การเล่นอิสระ การอ่านหนังสือนิทานและทำกิจกรรมต่อยอดจากเรื่องราวในนิทาน การเล่นเกม การเล่นเครื่องดนตรี การเคลื่อนไหวประกอบเพลง การทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ การเล่นเครื่องเล่นสนาม และการแสดงบทบาทสมมติ การส่งเสริมทักษะสมองให้กับเด็กปฐมวัยนั้น สามารถทำได้ทุกที่ ทุกเวลา และทุกกิจกรรม หากครูปฐมวัยสามารถส่งเสริม และสนับสนุนเด็กได้อย่างเหมาะสมตามวัย และสามารถปรับเปลี่ยนกิจกรรมธรรมดาให้มีความสนุก ตื่นเต้น และท้าทาย กระตุ้นให้เด็กเกิดการคิด การวางแผน การแก้ปัญหา และมีโอกาสได้ลงมือปฏิบัติจริงในทุกสถานการณ์ เพื่อให้เด็กปฐมวัยเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพต่อไป [6]

ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาปฐมวัยในยุคการเปลี่ยนแปลงที่พัฒนาสมรรถนะครูปฐมวัย เพื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เชิงรุกเน้นทักษะสมองเพื่อจัดการชีวิตสู่ความสำเร็จสำหรับเด็กปฐมวัย คือผู้บริหารสถานศึกษาปฐมวัยที่เน้นคุณภาพหรือผลลัพธ์ที่เกิดกับเด็กปฐมวัยอย่างแท้จริง โดยเล็งเห็นความสำคัญของครูปฐมวัยที่เป็นผู้พัฒนาเด็กปฐมวัยโดยตรง ซึ่งผู้บริหารเป็นผู้นำในการพัฒนาบนแนวทางการบริหารอย่างเป็นระบบที่มีขั้นตอนการบริหารเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูปฐมวัยให้บรรลุตามนโยบายและแผนงานในหน้าที่ที่ปฏิบัติ

ผู้บริหารยุคการเปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูปฐมวัย

การเรียนรู้ใหม่เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาอย่างแท้จริง คือการเรียนรู้โดยมีเป้าหมายเพื่อเปลี่ยนแปลงตนเอง ผู้อื่น และสังคม รอบข้างให้ดีขึ้นอย่างชัดเจน โดยการเรียนรู้และพัฒนาแบบองค์รวม (Holistic Learning) ในหลายๆ มิติไปพร้อมๆ กัน อย่างครบถ้วน สิ่งสำคัญของการเรียนรู้แบบองค์รวม (Holistic Learning) 1) หัวใจที่มีคุณธรรม จริยธรรมเข้าใจตนเองและเข้าใจผู้อื่น (Learning) 2) ทักษะ (Skill) สามารถปฏิบัติได้ตามบทบาทหน้าที่ของตนเองจนเกิดเป็นทักษะและปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) กระบวนการเรียนรู้อย่างลึกซึ้ง (Deep Learning หรือ Deep Thinking) คือทักษะการเรียนรู้อย่างลึกซึ้ง สามารถแก้ปัญหาได้ สามารถอธิบายได้อย่างแม่นยำ และสามารถเรียนรู้ได้อย่างลึกซึ้ง จนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งทั้งสามองค์ประกอบนี้ คือการเรียนรู้ที่สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการเปลี่ยนแปลงของตนเอง เปลี่ยนแปลงความรู้ จนไปถึงการเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์ มีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning) ที่มีความมานะอดทนพยายาม และสมรรถนะในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง จนเกิดทักษะความเป็นผู้นำ (Leadership Skill) ที่จะเปลี่ยนแปลงหน่วยงาน ชุมชน สังคมและการเปลี่ยนแปลงในเป้าหมายของการเรียนรู้แบบองค์รวม (Holistic Learning) [1] ซึ่งกล่าวให้เห็นถึงความสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาที่ต้องมีความรู้ความเข้าใจการบริหารพัฒนาบุคลากรด้วยใจเพื่อการเปลี่ยนแปลงตนเอง ผู้อื่น และชุมชนสังคม บริบทรอบสถานศึกษาอย่างเป็นองค์รวม ต้องเปิดใจรับรู้รับฟังและร่วมหาทางแก้ไขปัญหา เพื่อร่วมมือกันพัฒนาให้เข้าใจอย่างแท้จริงในความสามารถ ทักษะและความต้องการของบุคลากรตามบทบาทหน้าที่จนเกิดเป็นทักษะและการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning) คือ ความสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการเปลี่ยนแปลงอันจะนำไปสู่ผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง (Leadership Skill) คือ ทักษะความเป็นผู้นำที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง โดยมีขั้นตอนวิธีการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมกลไก เพื่อจะนำไปสู่การเรียนรู้แบบองค์รวม (Holistic Learning) คือ การเปลี่ยนแปลงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้หรือวิธีการจัดการเรียนการสอนของครู เพื่อให้ครูและเด็กได้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียน การถ่ายทอดความรู้ กระบวนการเรียนรู้ ที่ได้สังเกต สัมผัส และไตร่ตรองสะท้อนคิดที่เกิดจากการเรียนรู้ภายในตัวบุคคล อันได้แก่ อารมณ์ ความรู้สึก อันเป็นพลวัตที่เกิดขึ้น

ภายในอย่างแตกต่างกันตามประสบการณ์ ความคิด ความรู้สึกของแต่ละบุคคล และเชื่อมโยงต่อสิ่งใกล้ตัว เช่น เพื่อน ครู นักเรียน ฯลฯ พร้อมทั้งนำความรู้จากการลงมือปฏิบัติในกระบวนการเบื้องต้นเข้าไปประมวลผล หรือคิดอย่างเป็นระบบในสมองเพื่อให้เกิดความเข้าใจผสมผสานความรู้ที่จะถ่ายทอดออกมาด้วยการใช้ภาษาสื่อสาร การแสดงพฤติกรรมต่างๆ การปฏิบัติ การฟัง และเขียนเป็นการสะท้อนกระบวนการคิดของผู้ที่ได้เรียนรู้ จะเห็นได้ว่ากระบวนการเรียนรู้ที่กล่าวมาเป็นการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Activity Based Learning) ซึ่งผู้เรียนจะได้เรียนรู้รอบด้าน โดยที่หลักสูตรไม่ใช่ปัจจัยที่ให้ความรู้แก่ผู้เรียนเท่านั้นแต่ความเป็นครูของครูที่มีผลต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งหมดของเด็ก จนกลายเป็นการเรียนรู้แบบองค์รวม (Holistic Learning) ในการเปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูผู้สอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้องค์รวม (Holistic Learning) [4]

จึงสรุปได้ว่า ผู้บริหารยุคการเปลี่ยนแปลง มีบทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาสมรรถนะครูปฐมวัย เพราะเมื่อผู้บริหาร มีความรู้ ความเข้าใจ และเชื่อมั่นในประสิทธิผลของการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในยุคปัจจุบันนี้แล้วนั้นจะทำให้ผู้บริหารยุคการเปลี่ยนแปลง มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพอย่างแท้จริง เป็นผู้บริหารที่เป็นแบบอย่างทางวิชาการ เป็นผู้ที่คอยช่วยเหลือ สนับสนุนแนะนำ อำนวยความสะดวกทั้งด้านวัสดุอุปกรณ์ เงินสนับสนุน และเป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงครู ให้เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการเพื่อการพัฒนาชั้นเรียน พัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะที่สูงขึ้นรวมไปถึงเปลี่ยน “ระบบ” การศึกษาเน้นการจัดการเรียนรู้ ด้วยจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นการสอนแบบถ่ายทอดความรู้ให้น้อย และให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เองจากการปฏิบัติให้มากแล้วสะท้อนคิดให้ได้ และควรจัดการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง (Learn to Transform) และค้นพบความรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ (Learn How to Know) ซึ่งหัวใจของการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ไม่ใช่แค่ทำกิจกรรมเท่านั้น แต่เป็นการจะสร้างสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ขณะที่ลงมือปฏิบัติ แล้วตามด้วยการสะท้อนคิด (Reflective Learning) จากการเรียนรู้ในกิจกรรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูที่วางแผน สร้าง ออกแบบ กิจกรรมเพื่อเด็ก ผู้บริหารและครูจึงมีความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นการมีปฏิสัมพันธ์ของครูกับผู้เรียน ตลอดจนความต้องการ และการพัฒนาการปฏิบัติงานในหน้าที่ตามวิชาชีพของตนเองเพื่อการเปลี่ยนแปลงตัวเองจนเกิดเป็นทักษะด้านวิชาชีพไปสู่สมรรถนะของครู และเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการได้

การพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัย

ครูปฐมวัยเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาและส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก ครูจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในการดูแลและส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับเด็กก่อนเข้าสู่การศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้มีการศึกษางานวิจัยจำนวนมากที่แสดงให้เห็นว่า การเตรียมความพร้อมให้กับเด็กปฐมวัยอย่างมีคุณภาพจะส่งผลดีในระยะยาวต่อพัฒนาการทางสติปัญญารวมถึงความสำเร็จทางด้านวิชาการ ในระดับที่สูงขึ้น ครูปฐมวัยผู้ดูแลเด็กซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการเตรียมความพร้อม ให้กับเด็กปฐมวัยจึงควรได้รับการเตรียมการและพัฒนาทางวิชาชีพเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจมีประสบการณ์และทักษะที่สำคัญจำเป็นต่อการจัดสภาพแวดล้อมและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย กล่าวว่า จากการจัดทำประชาพิจารณ์ เรื่อง การศึกษามาตรฐานวิชาชีพการศึกษาปฐมวัย ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตและสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา พบว่า ครูปฐมวัยมีปัญหามาตรฐานวิชาชีพครูปฐมวัยอยู่ในระดับมาก ขาดความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ ไม่ให้ความสำคัญและไม่เข้าใจธรรมชาติของเด็ก ขาดความกระตือรือร้นในการปรับปรุงตนเอง และไม่ได้รับการอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจในวิทยาการใหม่ ขาดความตั้งใจในการทำงาน [13] ซึ่งสอดคล้องกับคุณภาพการศึกษาที่ขึ้นอยู่กับคุณภาพของครูผู้สอนเป็นสำคัญ ความสามารถของครูเป็นตัวแปรสำคัญที่จะไปทำนายหรือคาดหวังคุณภาพของผู้เรียนได้โดยตรง จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะ

การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ซึ่งเป็นผลผลิตของการศึกษา การพัฒนาสมรรถนะของครูเป็นการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ทักษะ ทัศนคติในการปฏิบัติงานเพื่อให้บุคคลได้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ และจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิผล การที่ครูมีสมรรถนะการสอนที่ดีจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ครูปฐมวัยเป็นบุคคลสำคัญที่จะเป็นผู้พัฒนาเด็กให้บรรลุตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาปฐมวัย ซึ่งครูปฐมวัยมีคุณลักษณะที่แตกต่างจากครูระดับประถมและมัธยม ลักษณะเด่นของครูปฐมวัยนั้นต้องมีความรู้ ความเข้าใจเจตคติและวิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมกับเรื่องที่ต้องการพัฒนาเด็ก [10]

ดังนั้นการพัฒนาครูปฐมวัยเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสมรรถนะโดยใช้การฝึกอบรมครูที่ยึดสมรรถนะเป็นฐานจึงเป็นกระบวนการพัฒนาบุคคลให้มีความรู้ ทักษะคุณลักษณะในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการสนับสนุนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนการสอน ควรมีการปรับวิธีการฝึกอบรมที่คำนึงถึงสภาพปัญหาและความต้องการของครูมากขึ้น และจัดให้มีผู้ให้ความช่วยเหลือทางวิชาการไปพร้อมกับครูในบริบทการทำงานในโรงเรียน โดยวิธีการทำงานพัฒนาครูเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้นมีมากมาย ได้แก่ การให้ความรู้ การเรียนรู้แบบรวมพลัง การชี้แนะ ซึ่งการดำเนินการให้ครูเกิดการเปลี่ยนแปลงต้องเลือกวิธีการที่เหมาะสม ที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงนั้น ๆ จะทำให้การทำงานบรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้ ซึ่งการพัฒนาครู เป็นภารกิจที่จำเป็นของหน่วยงานทางการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ ความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงานของครูและต่อยอดเทคนิควิธีการให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านต่าง ๆ เนื่องจากการพัฒนาครูเป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะและเจตคติของครูที่จะช่วยพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ซึ่งรูปแบบการพัฒนาครูมีหลายแบบ เช่น การฝึกอบรมในชั้นเรียนโดยมีวิทยากรเป็นผู้ให้ความรู้การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการที่เน้นการฝึกทักษะ การศึกษาดูงานในสถานที่จริง การฝึกอบรมทางไกลโดยใช้สื่ออุปกรณ์เอกสาร ตำรา ที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งการฝึกอบรม แต่ละวิธี ล้วนมีจุดเด่น จุดด้อยแตกต่างกันขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายและบริบทของแต่ละหน่วยงานที่ต้องการพัฒนาบุคลากรของตน รวมทั้งปัจจัยต่างๆ เช่น เวลา สถานที่ งบประมาณ สื่อ อุปกรณ์ ความสามารถของวิทยากร [2] และการพัฒนาครูด้วยกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ก็เป็นอีกหนึ่งรูปแบบของการพัฒนาครูที่มีความสำคัญมากที่จะช่วยสร้างความศรัทธาในวิชาชีพ สร้างการให้ใจ ร่วมใจ ตั้งใจและเปิดใจของครูการพัฒนาครูจึงต้องใช้หลากหลายรูปแบบเพื่อพัฒนาสมรรถนะในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งรูปแบบการพัฒนาครูที่มีหลากหลายรูปแบบ เช่น รูปแบบการพัฒนาที่เกิดจากความต้องการของครู (Individual guided) รูปแบบการสังเกตและการประเมิน (Observation and Assessment) โดยให้โอกาสครูได้สังเกตและย้อนกลับ (Feedback) กับเพื่อนครูคนอื่นๆ รูปแบบมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา (Involvement in a development process) รูปแบบการฝึกอบรม (Training) เป็นรูปแบบที่ใช้กันมายาวนานและใช้กันค่อนข้างมาก แต่มีลักษณะเป็นการถ่ายทอดความรู้ (Transforming) รูปแบบการสืบเสาะค้นหา (Inquiry) ซึ่งใช้ได้กับทั้งรายบุคคลหรือกับรายกลุ่ม โดยอาจใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action –based research) ใช้วงจรคุณภาพ (Quality circle) หรือใช้วิธีการบริหารคุณภาพโดยรวม (Total quality management) และการพัฒนาครูด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่สำคัญและเหมาะสมกับครู ในการพัฒนาตามยุคสมัยนี้ด้วยเทคนิคและยุทธวิธีที่ช่วยให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ จัดกลุ่มตามความสมัครใจในการพัฒนา แก้ปัญหาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นเชิงปฏิบัติจริงในชั้นเรียนเป็นการร่วมพัฒนาบทเรียนพร้อมกัน จะช่วยให้ครูไม่โดดเดี่ยวในการพัฒนาผู้เรียน ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง จนกลายเป็นเครือข่ายการเรียนรู้ที่มีขนาดใหญ่ขึ้น จากในโรงเรียนสู่นอกโรงเรียนและเกิดเป็นเครือข่ายการเรียนรู้ในระดับองค์ความรู้ที่เป็นแก่นของความรู้ [11]

จากการศึกษาแนวทางและวิธีการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยในเบื้องต้น สรุปได้ว่า ครูปฐมวัยผู้ดูแลเด็กซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการเตรียมความพร้อม ให้กับเด็กปฐมวัยจึงควรได้รับการเตรียมการและพัฒนาทางวิชาชีพเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ มีประสบการณ์และทักษะที่สำคัญจำเป็นต่อการจัดสภาพแวดล้อมและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับพัฒนาการ

ของเด็กปฐมวัย การพัฒนาสมรรถนะของครูเป็นการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ทักษะ ทัศนคติในการปฏิบัติงานเพื่อให้บุคคลได้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ และจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิผลจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ดังนั้นการพัฒนาครูปฐมวัยเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสมรรถนะนั้นมีหลากหลายวิธี โดยแต่ละหน่วยงานต้องมีวิธีการพัฒนาครูปฐมวัยเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสมรรถนะอย่างหลากหลายและต่อเนื่องจึงจะสัมฤทธิ์ผล ดังนี้ 1) รูปแบบการพัฒนาที่เกิดจากความต้องการของครู (Individual guided) 2) รูปแบบการสังเกตและการประเมิน (Observation and Assessment) โดยให้โอกาสครูได้สังเกตและย้อนกลับ (Feedback) กับเพื่อนครูคนอื่นๆ 3) รูปแบบมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา (Involvement in a development process) 4) รูปแบบการฝึกอบรม (Training) เป็นรูปแบบที่ใช้กันมายาวนานและใช้กันค่อนข้างมาก แต่มีลักษณะเป็นการถ่ายทอดความรู้ (Transforming) 5) รูปแบบการสืบเสาะค้นหา (Inquiry) ซึ่งใช้ได้กับทั้งรายบุคคลหรือกับรายกลุ่ม โดยอาจใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action –based research) ใช้วงจรคุณภาพ (Quality circle) หรือใช้วิธีการบริหารคุณภาพโดยรวม (Total quality management) และ 6) การพัฒนาครูด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) เป็นแนวทางหนึ่งที่สำคัญและเหมาะสมกับครูในยุคปัจจุบัน โดยใช้เทคนิคและยุทธวิธีที่ช่วยให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ จัดกลุ่มตามความสมัครใจในการพัฒนา แก้ปัญหาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นเชิงปฏิบัติจริงในชั้นเรียนเป็นการร่วมพัฒนาบทเรียนพร้อมกัน

สมรรถนะครูปฐมวัยที่ต้องการในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง

การเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การเมืองการปกครอง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการสื่อสารต่างๆ ที่อยู่บนโลกไร้พรมแดนอย่างต่อเนื่องสมรรถนะครูปฐมวัยที่ต้องการในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงนี้ ควรจะมีสมรรถนะอะไรบ้าง เนื่องจากกระบวนการเทคนิควิธีในการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยในเบื้องต้นได้กล่าวให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยแล้วว่า ต้องมีเทคนิค วิธี และกระบวนการที่หลากหลาย เหมาะสมกับการพัฒนาสมรรถนะของครู เพื่อให้เกิดสมรรถนะสำคัญที่จำเป็นของครูปฐมวัยในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง เพื่อความพร้อมทั้งสภาวะทางกาย สภาวะทางจิตใจในการรับมือต่อการพัฒนาและส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสมรรถนะของครูปฐมวัยคือ ความรู้ความสามารถของครูปฐมวัยที่จะส่งเสริมสนับสนุนให้ครูสามารถปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบได้บรรลุเป้าหมาย ประกอบด้วย 7 สมรรถนะ ดังนี้

1) สมรรถนะด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก 2) สมรรถนะด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 3) สมรรถนะด้านการปฏิสัมพันธ์เชิงบวก 4) สมรรถนะด้านการพัฒนาวิชาชีพ 5) สมรรถนะด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน 6) สมรรถนะด้านการวิเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนา และ 7) สมรรถนะด้านการบริการชุมชน โดยทั้ง 7 สมรรถนะนี้ได้พัฒนาสมรรถนะครูปฐมวัยด้วยเทคนิควิธีการที่ประกอบด้วย 6 วิธีการ คือ 1) การประชุมเชิงปฏิบัติการ 2) การมีพี่เลี้ยงสอนงาน 3) การศึกษาดูงาน 4) การเรียนรู้ด้วยตนเอง 5) การเรียนรู้จากการปฏิบัติ และ 6) ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งเป็นแนวทางดำเนินการพัฒนาสมรรถนะครูให้เพิ่มพูนความรู้ ทักษะและคุณลักษณะ สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น [5] ดังนั้นเพื่อให้เกิดการพัฒนาบรรลุตามนโยบายและแผนงานในหน้าที่ที่ปฏิบัติผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีกระบวนการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัย ดังนี้ 1) การวิเคราะห์ความต้องการ 2) การออกแบบหลักสูตร 3) การดำเนินการพัฒนา 4) การนิเทศติดตามผล และ 5) การประเมินผล โดยการพัฒนาตัวแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูปฐมวัยเป็นการพัฒนา สมรรถนะหลักที่ประกอบด้วย การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม สมรรถนะในงาน ประกอบด้วย การจัดการเรียนรู้ การพัฒนาผู้เรียน การบริหารจัดการในชั้นเรียน การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัย การสร้างความร่วมมือกับชุมชน และจิตสำนึกความเป็นครู และวิธีการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัย ซึ่งการพัฒนาสมรรถนะครูปฐมวัยด้วยวิธีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพ สามารถปฏิบัติได้ดังนี้ การปฐมนิเทศ การฝึกอบรม การดูงาน การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการสอนงาน โดย

สัมพันธ์กับการจัดทำแนวปฏิบัติและวิธีดำเนินการ เพื่อให้เกิดการพัฒนาบรรลุตามนโยบายและแผนงานในหน้าที่ที่ปฏิบัติซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัย [8] และกระบวนการพัฒนามนุษย์ มีการประเมินความต้องการในการพัฒนา การวางแผนการพัฒนาบุคลากรตามทิศทางที่กำหนด การดำเนินการพัฒนาบุคลากรด้วยวิธีการต่างๆ การประเมินผลการพัฒนาและการประเมินความก้าวหน้าเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง [9]

จากการศึกษาสมรรถนะครูปฐมวัยที่ต้องการในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงในเบื้องต้น สรุปได้ว่า การพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยด้วยเทคนิค วิธี และกระบวนการที่หลากหลาย เหมาะสมกับการพัฒนาสมรรถนะของครู เพื่อให้เกิดสมรรถนะสำคัญที่จำเป็นของครูปฐมวัยในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง คือ ความรู้ความสามารถของครูปฐมวัยที่จะส่งเสริมสนับสนุนให้ครูสามารถปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบได้บรรลุเป้าหมาย จึงควรมีสมรรถนะ ดังนี้ 1) สมรรถนะด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก 2) สมรรถนะด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 3) สมรรถนะด้านการปฏิสัมพันธ์เชิงบวก 4) สมรรถนะด้านการพัฒนาวิชาชีพ 5) สมรรถนะด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน 6) สมรรถนะด้านการวิเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนา และ 7) สมรรถนะด้านการบริการชุมชน ซึ่งทั้ง 7 สมรรถนะนี้เป็นสมรรถนะจำเป็นในเบื้องต้นที่เป็นผลจากการศึกษารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยด้วยเทคนิควิธีการ 6 วิธี คือ 1) การประชุมเชิงปฏิบัติการ 2) การมีพี่เลี้ยงสอนงาน 3) การศึกษาดูงาน 4) การเรียนรู้ด้วยตนเอง 5) การเรียนรู้จากการปฏิบัติ และ 6) ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งเป็นแนวทางดำเนินการพัฒนาสมรรถนะครูปฐมวัยให้เพิ่มพูนความรู้ ทักษะและคุณลักษณะ สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาความสามารถของครูปฐมวัยอย่างแท้จริงและบรรลุตามนโยบายหรือแผนงานในหน้าที่ที่ปฏิบัติผู้บริหารสถานศึกษานั้น จึงต้องมีกระบวนการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยที่เท่าทันการเปลี่ยนแปลงในยุคสมัยปัจจุบัน คือ 1) การวิเคราะห์ความต้องการ 2) การออกแบบหลักสูตร 3) การดำเนินการพัฒนา 4) การนิเทศติดตามผล และ5) การประเมินผล ด้วยเทคนิควิธี และกระบวนการที่เหมาะสมจึงทำให้ได้สมรรถนะครูปฐมวัยที่มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นอย่างยั่งยืนตามยุคตามสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงไป

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

ในปัจจุบันมีการวิเคราะห์ผลการนิเทศติดตามการจัดประสบการณ์การเรียนรู้การสังเกตชั้นเรียนปฐมวัย และการประเมินพัฒนาการของ เด็กปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 รวมทั้งการสำรวจความคิดเห็นด้านสภาพปัจจุบันและความต้องการของครูปฐมวัย พบว่า ครูปฐมวัยมีความ ต้องการในการพัฒนาความรู้และทักษะในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในระดับปฐมวัยให้มีความเป็น มืออาชีพ เป็นต้นแบบในการจัดประสบการณ์และต้องการความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย การจัดแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สู่การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เชิงรุกที่เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับปฐมวัยที่จะช่วยส่งเสริมให้การจัดการศึกษาปฐมวัยมีคุณภาพอย่างรอบด้าน [12] สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัย เพื่อส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในระดับที่สูงขึ้นส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพเด็กปฐมวัยให้ได้มาตรฐาน ดังที่พัฒนาสมรรถนะครูปฐมวัย เพื่อให้เกิดสมรรถนะ 7 ด้านเบื้องต้นที่ได้กล่าวไว้ โดยการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัยนั้น เป็น 5 ใน 7 สมรรถนะที่เกี่ยวข้อง คือ สมรรถนะด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก สมรรถนะด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ สมรรถนะด้านการปฏิสัมพันธ์เชิงบวก สมรรถนะด้านการพัฒนาวิชาชีพ และสมรรถนะด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน [3] ให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัย มาตรฐานที่ 3 การจัดประสบการณ์ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ และมาตรฐานคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ผู้บริหารจึงต้องเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาสมรรถนะครูปฐมวัย เพื่อการพัฒนาการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติและพัฒนาการเด็กในยุคปัจจุบันให้มากที่สุด [6] ดังนั้นการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นกระบวนการเรียนรู้ใน

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ โดยให้เด็กทุกคนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น ด้วยการปฏิสัมพันธ์กับสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่หลากหลาย ส่งเสริมให้เด็ก คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ และคิดอย่างมีวิจารณญาณ จนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยมีการดำเนินกิจกรรมตามองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก 5 ขั้นตอน คือ 1) การเลือกและตัดสินใจ 2) สื่อ 3) การใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 4) ภาษาจากเด็ก 5) การสนับสนุนจากผู้ใหญ่ เพื่อให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการที่ดีรอบด้านทั้งทางร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย และให้เกิดทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สามารถเรียนรู้ อย่างสอดคล้องกับหลักการพัฒนาศักยภาพของแต่ละบุคคล และสัมพันธ์กับการเรียนรู้ของสมองเด็ก จึงกล่าวได้ว่าสมรรถนะของครูปฐมวัยที่ต้องมีทักษะความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติ โดยคำนึงถึงสิ่งสำคัญในการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย คือ การยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง ในการจัดประสบการณ์จะต้องจัดให้สอดคล้องเหมาะสมกับเด็กและสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น เพื่อที่เด็กจะได้ฝึกฝนตนเองให้เหมาะกับชุมชนหรือท้องถิ่นรอบ ๆ ตัวเด็กนอกจากนี้จะต้องจัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล สัมพันธ์กับการเรียนรู้ของสมองเด็ก เพื่อให้เด็ก ได้พัฒนาตนเองได้อย่างมีศักยภาพและความสามารถ

จากการศึกษา การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) สรุปได้ว่า เมื่อครูปฐมวัยมีความต้องการที่จะพัฒนาสมรรถนะของตนเองด้านทักษะทางวิชาชีพ โดยเฉพาะด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ที่เป็นกระบวนการสำคัญในการเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาปฐมวัย เพื่อให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ทางทักษะสมองเพื่อการจัดการชีวิตสู่ความสำเร็จสำหรับเด็กปฐมวัย และบรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ที่ต้องการพัฒนาสมรรถนะครูให้เกิดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่เน้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบถ่ายทอดความรู้ให้น้อย และให้เด็กปฐมวัยได้เรียนรู้จากการปฏิบัติให้มาก แล้วสะท้อนคิดให้ได้และควรจัดการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง (Learn to Transform) เพื่อให้เด็กได้ค้นพบความรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ (Learn How to Know) การเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) จึงเป็นการสร้างสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ขณะที่ลงมือปฏิบัติ แล้วตามด้วยการสะท้อนคิด (Reflective Learning) จากการเรียนรู้ในกิจกรรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูที่วางแผน สร้าง ออกแบบ กิจกรรม โดยมีการดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ตามองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก 5 ขั้นตอน คือ 1) การเลือกและตัดสินใจ 2) สื่อ 3) การใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 4) ภาษาจากเด็ก 5) การสนับสนุนจากผู้ใหญ่ เพื่อให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการที่ดีรอบด้านทั้งทางร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย และให้เกิดทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เน้นทักษะสมองจัดการชีวิตสู่ความสำเร็จสำหรับเด็กปฐมวัย

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ระดับปฐมวัยในปัจจุบันนักการศึกษาได้ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการทำงานของสมอง โดยหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยได้นำแนวคิดการทำงานของสมองเป็นหนึ่งในแนวคิดพื้นฐานของการพัฒนาเด็กปฐมวัย เพราะการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่สัมพันธ์และสอดคล้องกับพัฒนาการสมอง โครงสร้างและการทำงานของสมองที่มีการพัฒนาอย่างเป็นลำดับขั้นตามช่วงวัยและมีความยืดหยุ่นทำให้การพัฒนาสมองเกิดขึ้นได้ตลอดชีวิต เมื่อเซลล์สมองและจุดเชื่อมต่อเหล่านี้ได้รับการกระตุ้นมากขึ้นเท่าใด ยิ่งทำให้สมองมีความสามารถในการเรียนรู้อย่างรวดเร็วและจดจำได้มากขึ้น [3] ซึ่งการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ต้องให้สอดคล้องกับวิธีทำงานของสมองแทนที่จะสอดคล้องกับอายุชั้นเรียนหรือห้องเรียนเพียงอย่างเดียว เพราะเด็กที่อายุ 6 ปีเท่ากัน สมองอาจจะไม่เหมือนกันก็ได้ เราควรตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาศักยภาพสมองในแต่ละช่วงวัยอย่างเหมาะสม จึงนำมาซึ่งกระบวนการและกระตุ้นการเรียนรู้ตามแนวการจัดประสบการณ์ที่เน้นทักษะสมองเพื่อจัดการชีวิตสู่ความสำเร็จสำหรับเด็กปฐมวัย ดังนั้นการเสริมสร้างพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยควรเลือกใช้หลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน หรือ การคิดเชิงบริหารทักษะสมองเพื่อจัดการชีวิตสู่

ความสำเร็จสำหรับเด็กปฐมวัย คือการนำหลักการการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานหรือการคิดเชิงบริหารทักษะสมองเพื่อจัดการชีวิตสู่ความสำเร็จสำหรับเด็กปฐมวัยสู่การปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยขึ้นอยู่กับพ่อ แม่ ผู้ปกครอง เลือกใช้ให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ต้องการพัฒนาเด็กปฐมวัยเพื่อความสำเร็จอย่างเต็มศักยภาพ และเป็นการวางรากฐานสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่จะเป็นกำลังขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศชาติต่อไป [14] องค์ประกอบของการพัฒนาทักษะสมอง EF (Executive function) หรือ ทักษะสมองเพื่อจัดการชีวิตสู่ความสำเร็จ มี 3 ด้าน 9 ทักษะได้แก่ 1) จำเพื่อใช้งาน 2) ยืดหยุ่นความคิด 3) ยั้งคิดไตร่ตรอง 4) วางแผนจัดระบบดำเนินการ 5) มุ่งเป้าหมาย 6) ริเริ่มและลงมือทำ 7) จดจ่อใส่ใจ 8) ควบคุมอารมณ์ และ 9) ติดตามประเมินตนเอง [1] จะเห็นได้ว่าทักษะทั้ง 9 ทักษะ เป็นองค์ความรู้ใหม่ที่ผู้ให้การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย พ่อ แม่ ผู้ปกครอง หรือครู ควรให้ความสนใจ เพราะสมอง EF (Executive function) เป็นทักษะสมองเพื่อจัดการชีวิตสู่ความสำเร็จ ดังนั้น เด็กไทยของเราจะเติบโตไปใช้ชีวิตในโลกยุคใหม่ที่เปลี่ยนแปลงแบบนี้ได้ ย่อมต้องมีคุณลักษณะ แบบใหม่ไปด้วย เราจะสร้างแบบคนรุ่นเก่า ที่ทำงานเก่งตามคำสั่ง คิดในกรอบเดิม ๆ แก้ปัญหาแบบเดิม ๆ อยู่สบายตามใจฉัน ถึงก็ช่างไม่ถึงก็ช่างไม่ได้อีกต่อไป นักคิดและนักการศึกษาทั่วโลกได้ชี้ให้เห็นว่า คนรุ่นใหม่จะรอดปลอดภัย มั่นคง และทำให้โลกน่าอยู่ต่อไปได้ หากเด็กปฐมวัยจะเกิดคุณลักษณะแบบใหม่ที่สามารถเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ต้องการพัฒนาเด็กปฐมวัย เพื่อความสำเร็จนั้นจึงต้องอาศัยบุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องโดยตรงในการวางรากฐานทักษะสมองเพื่อจัดการชีวิตสู่ความสำเร็จ จากพ่อ แม่ ผู้ปกครอง และคุณครูปฐมวัยที่เป็นอีกหนึ่งบุคลากรที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนาเด็กปฐมวัย จึงสอดคล้องกับการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยเพื่อให้เกิดสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เชิงรุก ที่เน้นทักษะสมองเพื่อจัดการชีวิตสู่ความสำเร็จสำหรับเด็กปฐมวัยต่อไปในอนาคต

จากการศึกษาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เน้นทักษะสมองจัดการชีวิตสู่ความสำเร็จสำหรับเด็กปฐมวัยนั้น พบว่าการพัฒนาสมรรถนะครูปฐมวัย มีผลโดยตรงต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพราะครูปฐมวัยมีความเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการที่มีพันธมิตรร่วมพัฒนาห้องเรียนให้เกิดเป็นสมรรถนะสำหรับเด็กปฐมวัยที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความหลากหลายของผู้เรียนในชั้นเรียน มีความรู้ความเข้าใจเรื่องธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ตลอดจนเชื่อมโย งการออกแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงทักษะพื้นฐานทางสมองในการเรียนรู้ของเด็ก เพื่อส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยได้เรียนรู้ผ่านการเล่นด้วยการลงมือปฏิบัติ จนเกิดทักษะสมองเพื่อจัดการชีวิตสู่ความสำเร็จอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ สามารถถ่ายทอดจากประสบการณ์การเรียนรู้ออกมาเป็นภาษาเพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นได้เข้าใจความคิด และฝึกกระบวนการคิดไตร่ตรองการควบคุมอารมณ์ได้ตามวัยของเด็กได้อย่างเหมาะสม เพื่อการจัดการชีวิตสู่ความสำเร็จตามวัย ตามความสามารถที่สอดคล้องกับพัฒนาการ และทักษะสมองอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุป

ผู้บริหารยุคการเปลี่ยนแปลงที่พัฒนาสมรรถนะครูปฐมวัย เพื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เชิงรุกเน้นทักษะสมองจัดการชีวิตสู่ความสำเร็จสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นกระบวนการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่เล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาการจัดการศึกษาปฐมวัยในการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การเมืองการปกครอง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการสื่อสารต่าง ๆ โดยมีวิธีการบริหารสถานศึกษาที่เน้นการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัย เพราะการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเป็นรากฐานของการพัฒนาในทุก ๆ ด้านของผู้เรียน ดังนั้นการบริหารสถานศึกษาให้เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ ผู้บริหารจึงเน้นวิธีการบริหารเชิงระบบแบบลงมือปฏิบัติ (Enactive) โดยเป็นผู้บริหารที่มีความรู้ ความเข้าใจ และเชื่อมั่นในประสิทธิผลของการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในยุคปัจจุบันเป็น จึงต้องเป็นแบบอย่างทางวิชาการ เป็นผู้ที่คอยช่วยเหลือ สนับสนุนแนะนำ อำนวยความสะดวกทั้งด้านวัสดุอุปกรณ์ เงินสนับสนุน และเป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงครู เพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ครูปฐมวัย ดังนั้นสิ่งสำคัญที่ครูปฐมวัยควรพัฒนา ได้แก่

การใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยอย่างผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจ การวิเคราะห์ผู้เรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนรายบุคคล การจัดประสบการณ์โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับสมอง การใช้สื่อเพื่อพัฒนาผู้เรียน การประเมินพัฒนาการผู้เรียนตามสภาพจริง การใช้ผลการประเมินเพื่อช่วยเหลือ ส่งเสริม พัฒนาผู้เรียน และการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะที่เป็นไปตามวัยดียิ่งขึ้น โดยผู้บริหารมีวิธีการบริหารอย่างเป็นระบบ คือ เน้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นการสอนแบบถ่ายทอดความรู้ให้น้อย และให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เองจากการปฏิบัติให้มากแล้วสะท้อนคิดให้ได้ และจัดการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง (Learn to Transform) เพื่อให้เด็กได้ค้นพบความรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ (Learn How to Know) การเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีการสร้างสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ขณะที่ลงมือปฏิบัติ และการสะท้อนคิด (Reflective Learning) จากการเรียนรู้ในกิจกรรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ครูได้วางแผน ออกแบบสร้างกิจกรรมเพื่อเด็กด้วยการวิธีการบริหารที่เล็งเห็นความสำคัญของศักยภาพที่แท้จริงในตัวครู และเข้าใจความต้องการเพื่อการพัฒนาให้บรรลุตามประสิทธิภาพที่แท้จริงของครูบนพื้นฐานนโยบายและแผนงานในหน้าที่ที่ปฏิบัติ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีกระบวนการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยดังนี้ 1) การวิเคราะห์ความต้องการ 2) การออกแบบหลักสูตร 3) การดำเนินการพัฒนา 4) การนิเทศติดตามผล และ5) การประเมินผล ด้วยเทคนิควิธี และกระบวนการที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาให้ครูปฐมวัยเกิดสมรรถนะตามวิธีการพัฒนาสมรรถนะที่เหมาะสมของครูปฐมวัยในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง ดังนี้ 1) สมรรถนะด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก 2) สมรรถนะด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 3) สมรรถนะด้านการปฏิสัมพันธ์เชิงบวก 4) สมรรถนะด้านการพัฒนาวิชาชีพ 5) สมรรถนะด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน 6) สมรรถนะด้านการวิเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนา และ 7) สมรรถนะด้านการบริการชุมชน ซึ่งผลจากการศึกษารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยที่ทำให้เกิดสมรรถนะพื้นฐานที่จำเป็นในยุคการเปลี่ยนแปลงมีเทคนิควิธีการทั้งหมด 6 วิธีดังนี้ 1) การประชุมเชิงปฏิบัติการ 2) การมีพี่เลี้ยงสอนงาน 3) การศึกษาดูงาน 4) การเรียนรู้ด้วยตนเอง 5) การเรียนรู้จากการปฏิบัติ และ 6) ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ดังนั้นจากระบบการบริหารของผู้บริหารยุคการเปลี่ยนแปลง ไปสู่การพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัยเพื่อให้พร้อมกับการเป็นผู้นำทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีสมรรถนะครูปฐมวัยที่จำเป็นในเบื้องต้นอย่างที่ได้กล่าวไว้ ซึ่งสมรรถนะของครูปฐมวัยจะเกิดขึ้นไม่ได้ หากผู้บริหารสถานศึกษาไม่เล็งเห็นความสำคัญด้วยความเข้าใจ และมีความพร้อมที่จะพัฒนาสู่การเปลี่ยนแปลงทั้งระบบไปด้วยกัน จึงทำให้มีเทคนิควิธีการที่เป็นแนวทางในการสร้างสมรรถนะให้กับครูปฐมวัย ด้วยวิธีการที่เหมาะสมตามความต้องการของครูปฐมวัยที่มีความต้องการพัฒนาตนเองให้เกิดสมรรถนะขึ้นมา เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยทุกด้าน ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์จิตใจ และสังคมบ่มเพาะปลูกฝังวินัย คุณธรรมและค่านิยมที่ดี ด้วยความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ครูปฐมวัย ผู้ปกครอง ชุมชนและสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

1. Hanmethee S. Handbook for developing brain skills EF Executive Functions for early childhood teachers. 4th ed. Bangkok: Matichon Public Company; 2018.
2. Iamprasert P, Kasornphaet P, Bunthima R. Competency in organizing learning experiences of early childhood teachers. SWU Educational Services Journal, Bangkok 2013; 10(1): 1-10. Thai.
3. Ministry of Education. National Standard for Early Childhood Care, Development and Education, Special Education Center (Internet). 2018. Available from https://apps.hpc.go.th
4. Miller R. Making Connections to the World: some Thoughts on Holistic Curriculum. Brandon, VT: Foundation for Educational Renewal; 2000.

5. Oudta A, Wannasri J. A Model of Competency Development for Early Childhood Teacher Under Local Administrative Organization. Journal of Education Naresuan University. 2022; 20(4): 305-316. Thai.
6. Office of Academic and Educational Standards Office of the Basic Education Commission, Ministry of Education. Guidelines for organizing active learning (Active Learning) at the early childhood level. Bangkok: Chamchum Printing House; 2022. Thai.
7. Panich W. Holistic learning. Towards change. (Internet). 2018. Available from: https://www.arsomsilp.ac.th/lifeislearning-vichan
8. Sanamthong E. Human resource development: development guidelines for organizational success. Kasem Bundit Journal. 2019; 20(1): 64-77. Thai.
9. Sutthiwong B. Human resource management. Bangkok: Kpon; 2007. Thai.
10. Seefeldt C, Barbour N. Early Childhood Education: An Introduction. Ohio: Charles E. Merrill Publishing; 1998.
11. Sanhachawee A. Brain learning theory for parents Teachers and administrators. Bangkok: Mitsamphan Printing House; 2018.
12. The Council of Teachers. Complete research report on Teacher Professional Standards elementary education. Bangkok: Prikwarn Graphic; 2011. Thai.
13. Thanopajai S. Development of a supervision model to develop early childhood teachers' competencies in organizing experiences. (Internet). 2022. Available from: https://www.kroobannok.com/news_file/p15664671758.pdf.
14. Upakarn D, Yanachai O. To enhance the learning development of early childhood children, which principle should be used "Brain-based learning" or "executive thinking". Journal of Humanities, Social Sciences and Arts. 2018; 11(1): 1635. Thai.
15. Yothasing A. Development of a Training Curriculum Based on the Concept of Blended Learning for Enhancing Primary School Teacher’s Competency of Student-Centered Assessment. Bangkok: Silpakorn Educational Research Journal. 2016; 8(2): 270-284. Thai.